

Sygn. akt I ACz 847/12

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Pelc (spr.)
Sędziowie:	SA Anna Gawelko SA Dariusz Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2012 r.

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **K. K.**

przeciwko **Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Ministra Skarbu Państwa**

o zapłatę

na skutek zażalenia **powódki**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie

z dnia 31 sierpnia 2012 r., sygn. akt I C 199/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy na podstawie art.200 § 1 w związku z art. 29 kpc przekazał Sądowi Okręgowemu w Warszawie sprawę z powództwa K. K. przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Ministra Skarbu Państwa o zapłatę.

Podstawą roszczenia powódki skierowanego przeciwko Skarbowi Państwa Lasom Państwowym Nadleśnictwo B. jest art. 7 ustawy z dnia 6 lipca 2001r. o zachowaniu narodowego charakteru zasobów naturalnych kraju (Dz. U. z 2001r. Nr 97 poz. 1051), a na wypadek nieuwzględnienia przez Sąd podanej podstawy, art. 417 kc w związku z art. 77 ust 2 Konstytucji RP, w związku z bezczynnością legislacyjną ustawodawcy .

Wobec podniesienia przez Skarb Państwa w odpowiedzi na pozew zarzutu, że jednostką organizacyjną Skarbu Państwa, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie jest Minister Skarbu Państwa lub Minister Finansów oraz zarzutu niewłaściwości miejscowej Sądu, Sąd Okręgowy stosownie do art. 25 ustawy z dnia 4 września 1997r.o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003r. Nr 159, poz. 1548) uznał, że pozwany Skarb Państwa winien być

reprezentowany przez Ministra Skarbu Państwa, wobec czego wezwał go do udziału w sprawie w miejsce Lasów Państwowych Nadleśnictwo B.. W konsekwencji właściwym miejscowo jest Sąd Okręgowy w Warszawie.

W niniejszej sprawie bowiem jak stwierdził Sąd, roszczenie powódki ma charakter odszkodowawczy, związany z utratą nieruchomości na podstawie dekretu PKWN o przejęciu niektórych lasów na własność państwa i nie jest związane z działalnością Lasów Państwowych, w których zarządzie pozostaje obecnie nieruchomość poprzedników prawnych powódki, a za którą powódka domaga się odszkodowania. Ponadto wskazywana jako alternatywna podstawa pozwu bezczynność legislacyjna ustawodawcy nie jest związana z działalnością Lasów Państwowych.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powódka wniosła o jego uchylenie zarzucając, że w uzasadnieniu wyroku z dnia 4 lipca 2002r. (I CKN 874/00) Sąd Najwyższy stwierdził, że w sprawach o zwrot równowartości skonfiskowanego lub będącego przedmiotem przepadku mienia Skarb Państwa powinien być reprezentowany przez organ, który wykonał karę konfiskaty lub przepadku albo przez następcę tego organu.

Identyczną dyrektywę – według powódki – należy również przyjąć przy roszczeniach o rekompensatę z tytułu utraty własności zasobów naturalnych kraju, którego dotyczy niniejsza sprawa. Utrata bowiem własności zasobów naturalnych kraju nastąpiła w wyniku nacjonalizacji dokonanej mocą Dekretu PKWN, a art. 8 dekretu przekazywał jego wykonanie kierownikowi Resortu (...) i R. Rolnych. Wydane przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych rozporządzenie z dnia 20 stycznia 1945r. stanowiło, iż przejęcia lasów i gruntów leśnych określonych w dekrete dokonać miała Dyrekcja Naczelna Lasów Państwowych przez właściwe Okręgowe Dyrekcje Lasów Państwowych, zatem wymienione dyrekcje były organem wykonującym dekret. W odniesieniu do objętej pozwem nieruchomości dekret wykonany był przez Regionalną Dyrekcję Lasów Państwowych w K., której jednostką podległą jest obecnie Nadleśnictwo B..

Z kolei na podstawie art. 25 ust 1 ustawy o działalności administracji rządowej, Minister Skarbu Państwa wykonuje zastępstwo procesowe jedynie w sprawach określonych w powołanym przepisie, do których nie należy niniejsza sprawa.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Stan faktyczny i prawny w niniejszej sprawie nie uzasadnia stosowania analogii, co do reprezentacji Skarbu Państwa, do spraw o zwrot równowartości mienia skonfiskowanego lub będącego przedmiotem przepadku. Nie budzi wątpliwości fakt – co dostrzega powódka formułując żądanie oparte na art. 417 kc w związku z art. 77 ust 2 Konstytucji RP, że przepis art. 7 ustawy z dnia 6 lipca 2001r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju nie stanowi podstawy do żądania od Skarbu Państwa przez byłych właścicieli lub ich spadkodawców rekompensaty z tytułu utraty własności zasobów wymienionych w art. 1 ustawy, pozostawiając tę kwestię do uregulowania odrębnymi przepisami nie wydanymi do chwili obecnej.

Skoro jednak w cytowanym art. 7 zastrzeżono – co do zasady – że kwoty tytułem rekompensat wypłacone zostaną ze środków budżetu państwa należało podzielić zarzuty pozwanego podniesione w odpowiedzi na pozew, że Skarb Państwa winien być reprezentowany przez Ministra Skarbu Państwa, stosownie do powołanego przez Sąd Okręgowy przepisu art. 25 ustawy z dnia 4 września 1997r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003r., Nr 159, poz. 1548).

Tym bardziej, jak trafnie stwierdził Sąd Okręgowy, brak podstaw do przyjęcia, by Lasy Państwowe jako jednostka organizacyjna Skarbu Państwa w zakresie zasądnionego mienia (art. 32 ust 1 ustawy z dnia 28 września 1991r. o lasach tekst jednolity Dz. U. z 2011r. Nr 12, poz. 59 z późn. zm.) odpowiadały za bezczynność legislacyjną ustawodawcy.

Z tych przyczyn Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie jako bezzasadne na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 kpc.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeknie Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę.

(...)

(...)

- (...) adw. M. A.,

- (...) P..